

סיפור לשבת

באת לנשק אותו? הוצאת לו עין!

עם ישראל הוא עם רחמן, לא יעזור לאף אומה אחרת. אנשים בתוכנו הם טובים, נשמות טהורות שירדו לעולם ערב שבת בין השמשות. כל אחד מכיר כמה כאלו, שסתם ככה רוצים לעשות טוב לזולת. הסברנו פעם מעל הבמה המרכזית החשובה הזו, שבדרך כלל מי שטוב לו בחיים, אז טוב לו עם הסביבה שלו, ויש לו נכונות להטיב כי טוב לו. ויש את בעלי הדרגה, שגם במצבים הקשים שלהם, יודעים להפעיל את טוב הלב שלהם, שזה דבר מרגש לכשעצמו.

בכל משפחה יש את הדודה או הסבתא, שיש לה מה להגיד. זה סוג של מדור בשליפה זריזה זרוק נושא, ותראה מה שקורה שם. חשוב לציין, שזה לא בקטגוריה של נהג מונית, כי אצל הנהג מונית יש תחושה לפעמים, שלא היה לו כוח יותר לשבת בוועדת החוץ והביטחון של הכנסת, ובוקר אחד הוא קם ואמר לראש הממשלה: "בני, זהו זה, אני פורש", והלך להיות נהג מונית עד למלחמה הבאה שלא תבוא חלילה. כי בתכל'ס, מה זה משנה מה הוא אומר לך, אם בסוף נגמרת הנסיעה. אבל אצל הדודה הזו, היא מגיע לעזור לך, מידי שבת מברכים, והיא יודעת מה היא אומרת, כן?! אם אתה רווק בגיל 24 אתה סובל מפחד חתונה, שיכול להביא אותך למצב נפשי מעורער, ואם לא נשאת באותה עבודה שלוש שנים ברצף אז אתה: חששן, פקפקן, מתלבט, נוטה להסס, חסר יכולת להחליט, מיטלטל בין דעות, פוסח על הסעיפים ומה לא?! אבל עד כאן הכל בסדר שזה קשור אליך אישית.

אבל מה קורה כשאתה נשוי, ואשתך הצעירה השותפה לחיים, מקבלת אבחון, אבחנה, קביעת בעיה לפי בדיקה, קביעת מחלה לפי בדיקה מהסבתא, או הדודה, ולפעמים מהאמא היקרה שלך? טוב, אז כל זוג צעיר מבין את הבעיה, וברוב המקרים יודע לעבור אותה בהצלחה, כי אחרי הכל, כיף לדבר עם אנשים טובים, ומסתדרים עם זה, ויודעים אלו מילים לקחת ואלו לא, והחכמה להסתדר דווקא עם הקרובים אליך. אבל מה קורה שבאים לעזור בנושא רגיש אצל זוג צעיר: עיכוב בפרי בטן. ואתה צריך לשבת, ולשמוע אותו, ועד הסוף, והוא לא הולך לוותר עליך, ושלא תעז לרמוז לו שהוא מגזים כי הוא זה שבא לקראתך, לעזור לך, כי הוא אוהב אותך. זה קשה. יש לציין, שמציע העזרה הוא טוב גמור, הוא באמת מגיע כמושיע, גואל, בפרט שהוא מהמשפחה שלך או הקרובים אליך, רק שזה לא סותר שזה לא קל לשתף עוד מישהו בנושא האישי הזה.

הכרתי נשוי צעיר, שאחר שנתיים שלא זכה לפרי בטן, החלו משפחתו להפעיל את כל "כישוריהם הברוכים" בצורה לא הולמת. "לבדוק לו אצל הפרופסור מסויים מתי הוא מקבל, ולשכנע אותו ללכת לרב הזה, ולנסות אצל הרופא ההוא. ותלך אליו, ותגיד שאני שלחתי אותך, ואני כבר ידבר אתו מה מתקדם, ואמרתי לאשתי שתדבר עם אשתך, ורק בגלל שאנחנו אוהבים אתכם. ואני לא מרגיש פתוח על כל אחד, רק איתך". הוא סיפר לי שהוא עבר תקופה קשה, וכל שיחה כזאת הפכה לסיוט עבורו ועבור אשתו. הוא רצה לקנות מגפון, ולצעוק לכל אחד באוזן "די" אחד גדול. אבל הוא החליט שאת כל האנרגיות הוא משקיע לשיפור ההווה.

"עד הרגע שהחליטה משפחתי לכפות עליי את שירותם, היינו הזוג המאושר בעולם" הוא מספר לי בכאב, "לא חשבנו על העיכוב ולא הרגשנו אותו. רק מאז שניסו "לעזור", התחיל המשבר לחדור אלינו. ידעתי שאם אבקש מהם להפסיק את ה"שירות שלהם", הם לא יבינו אותי וזאת מטוב הלב שלהם. החלטתי שזו הזדמנות להכיר את אשתי טוב יותר, ומה"אין" ליצור "יש" אחד גדול. הבנתי, שאם ה' לא זיכה אותי עד עתה בפרי בטן, אז כנראה חסר לי בשנה הראשונה של "ודבק באשתו" שרק אז אזכה ל"והיו לבשר אחד" (הוולד נוצר על ידי שניהם, ושם נעשה בשרם אחד. רש"י, בראשית ב' כ"ד) הצלחתי לא להתייחס לכל מילה שאמרו לי, ואני מודה להקב"ה על האבחנה הזו. אולם, שאני יודע שזכות הייתה לי לקחת את החיים כך, ומהלחץ שלהם, ליצור רוגע, שלוה, ומינוף שלום בית אמיתי, עדיין לא כולם מבינים זאת כך. ולכן,

סיפור לשבת

חשוב לומר לכל מי שרוצה לעזור בעניין הזה: אמא, אבא, סבתא או דודה, אין ספק שאתם דואגים באמת, ומכל הלב, והכוונה היא טובה. אבל, תחשבו רגע: הרי לכל זוג יש את התשוקה להגיע לשלב המרגש הזה להיות אבא או אמא, אף אחד לא צריך דחיפה בדבר שיש בו כל כך כמיהה, תשאלו את עצמכם כמה ציפיתם גם בלי עיכוב. זכרו: הנזק שיכול להיווצר מכך אצל בני זוג, יכול להיות נורא. והלחץ והמתח שנוצר בניהם, מסכן את שלום ביתם. ועוד משהו: שבאים לעזור צריך לזכור, את המשפט של החכם באדם: "והחכמה תחייה בעליה".

מקור: הרב משה רבי